

Med stöd av det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att motorfordonens hastighetsmätare kontrolleras och protokollföres i samband med de årliga fordonsbesiktningarna.

Stockholm den 27 januari 1969

Einar Henningsson (s)

Gusti Gustavsson (s)
i Ängelholm

John Johnsson (s)
i Blentarp

Hugo Bengtsson (s)
i Landskrona

Gunnar Engkvist (s)

Börje Nilsson (s)
i Kristianstad

Hans Jönsson (s)
i Arlöv

Villiam Björk (s)
i Påarp

Eric Jönsson (s)
i Malmö

Rolf Clarkson (m)

Nr 917

Av herr **Hugesson m. fl.**, *angående försäljningen av preventivmedel.*

(Lika lydande med motion nr 797 i Första kammaren)

Handeln med receptfria preventivmedel regleras i dag av en förordning och fyra kungörelser, vilka alla härrör sig från år 1959 (SFS 1959: 325—329). De tio år som förflutit efter tillkomsten av denna förordning och dessa kungörelser har kännetecknats av en snabb utveckling på de flesta samhällsområden och då inte minst inom detaljhandelsledet. Handeln med preventivmedel utgör emellertid ett undantag. De gällande bestämmelserna hindrar i och för sig icke att försäljningen av dessa preventivmedel (kondomer) sker i dagligvarubutiker såsom varuhus, snabbköpsbutiker och tobaksaffärer. För handelns del innebär emellertid bestämmelserna en påtaglig konkurrensbegränsning dels beroende på att ansökningsförfarandet är krångligt och tidsödande, dels som en följd av att ansökningarna behandlas oenhetligt på olika håll i landet och under ofta godtyckliga försök att upprätthålla branschgränser som icke längre existerar. Många butiker som i dag säljer preventivmedel, vilka förpackas på analogt sätt som andra hygienvaror, saknar försäljningstillstånd enligt vad som framkom i en av statens pris-

och kartellnämnd genomförd undersökning för ett par år sedan. För polisväsendet innebär såväl tillståndsgivningen som kontrollen av bestämmelsernas efterlevnad en icke oväsentlig arbetsbelastning. Då ansökningar av försäljningstillstånd i regel remitteras till hälsovårdsmyndigheten och ibland även till barnavårdsmyndigheten på orten tas även dessa hårt arbetsbelastade institutioner i anspråk. Man frågar sig onekligen om denna individuella prövning av varje butiks förutsättningar för att sälja av socialstyrelsen godkända kondomer är erforderlig.

Näringsfrihetsombudsmannen påtalade år 1966 en del orimligheter i samband med preventivmedelsförsäljningen. Därvid framhölls bl. a. att konkurrensen är salt ur spel, att priserna ligger på en mycket hög nivå med pålägg på mellan 200 och 300 %, att tillståndsgivningen är ojämn och oenhetlig och som en följd härav blev näringsfrihetsombudsmannens konklusion en »omprövning av olika bestämmelser i syfte att åstadkomma större frihet och därmed ökad konkurrens».

Med stöd av vad som i motionen anförts får vi därför föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära en omprövning av de olika bestämmelser som reglerar försäljningen av receptfria preventivmedel.

Stockholm den 28 januari 1969

Kurt Hugosson (s)

Tage Hansson (s)
i Piteå

Olle Göransson (s)

Nr 918

Av herr **Jönsson** i Ingemarsgården, om åtgärder till skydd för den medeltida miljön i Visby.

(Lika lydande med motion nr 816 i Första kammaren)

Stockholm den 28 januari 1969

Elias Jönsson (fp)
i Ingemarsgården
